

עירובין דף כג

משנה מסכת עירובין פרק ב

[ג] רבי יהודה אומר עד בית סאתים אמרו לו לא אמרו בית סאתים אלא לגנה ולקרפף אבל אם היה דיר או סחר או מוקצה או חצר אפילו בית חמשת כורין אפילו בית עשרה כורין מותר ומותר להרחיק כל שהוא ובלבד שירבה בפסין:

[ד] רבי יהודה אומר אם היתה דרך הרבים מפסקתן יסלקנה לצדדין וחכמים אומרים אינו צריך אחד בור הרבים ובאר הרבים ובאר היחיד עושין להן פסין אבל לבור היחיד עושין לו מחיצה גבוה עשרה טפחים דברי רבי עקיבא רבי יהודה בן בבא אומר אין עושין פסין אלא לבאר הרבים בלבד ולשאר עושין חגורה גבוה עשרה טפחים:

[ה] ועוד אמר רבי יהודה בן בבא הגינה והקרפף שהן שבעים אמה ושיריים על שבעים אמה ושיריים מוקפת גדר גבוה עשרה טפחים מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא בה שומירה או בית דירה או שתהא סמוכה לעיר

רבי יהודה אומר אפילו אין בה אלא בור ושיח ומערה מטלטלין בתוכה רבי עקיבא אומר אפילו אין בה אחת מכל אלו מטלטלין בתוכה ובלבד שיהא בה שבעים אמה ושיריים על שבעים אמה ושיריים

רבי אליעזר אומר אם היתה ארכה יתר על רחבה אפילו אמה אחת אין מטלטלין בתוכה רבי יוסי אומר אפילו ארכה פי שנים ברחבה מטלטלין בתוכה:

לא הותרו פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד	הלכה כרבי יהודה בן בבא	
	דרבים, ואפילו מכונסין	צריכא כי אם היה רק את המאמר "הלכה כר' יהודה בן בבא" היינו חושבים
לא שנא דרבים ולא שנא דיחיד		צריכא כי אם היה רק את המאמר "לא הותרו..." היינו חושבים

שאלה: מאי תנא דקתני "ועוד"?

אפשרות לתשובה: אילימא משום דתנא ליה חדא לחומרא וקתני אחריתי משום הכי קתני "ועוד"

דחייה: והא רבי יהודה דתנא ליה חדא לחומרא וקתני אחריתי, ולא קתני ועוד!

דחייה לדחייה: התם אפסקוה רבנן, הכא לא אפסקוה רבנן.

קושי על הדחייה: וכל היכא דאפסקוה רבנן לא קתני ועוד? והא רבי אליעזר

דסוכה, דאפסקוה רבנן וקתני ועוד!

משנה מסכת סוכה פרק ב

ר' אליעזר אומר ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה אחת ביום ואחת בלילה וחכמים אומרים אין לדבר קצבה חוץ מלילי יום טוב ראשון של חג בלבד ועוד אמר רבי אליעזר מי שלא אכל לילי יום טוב הראשון ישלים בלילי יום טוב האחרון

תירוץ: התם במילתיה הוא דאפסקוה, הכא במילתא אחריתי אפסקוה.